

Reisverslag 25 februari 2011 tot 11 maart 2011

Vrijdag 25 februari 2011

Vandaag vertrekken we met een groep van maar liefst negen personen naar Gambia voor een werk/inspectie reis naar ons schoolproject in Tanji. Rondom 12.30, de afgesproken tijd verzamelt een vrolijke groep reizigers zich bij de incheckbalie van Arke Fly op Schiphol

Onze vlucht OR 449 vertrekt pas om 14.55 dus hebben we nog juist de tijd om alvast nader met elkaar kennis te maken. Aanwezig zijn 5 personen van de Rotary Club 's-Gravenhage-Kijkduin, Lies en Nora, Edgar en tenslotte vader en zoon Jan en Chris, onze fotografe Judith en de 3 bestuursleden van onze Stichting Els, Antonyke en Stella.

Na een voorspoedige vlucht komen we om 21.30, een half uur vroeger dan gepland aan op de luchthaven van Banjul, waar Marloes - onze Nederlandse contactpersoon in Gambia - ons al staat op te wachten. De bekende geuren en geluiden, het is al donker dus we zien nog niet veel, maar meteen is er weer het gevoel van thuiskomen.

Aankomst

Onze kanjer... Marloes

Marloes heeft voor de hele week een busje geregeld, waar we zonder bagage gemakkelijk allemaal inpassen. Maar omdat we allemaal ruim 5 kilo extra bagage aan hulpgoederen hebben meegenomen is het flink duwen geblazen om alle koffers en tassen in het busje te krijgen. Amadou, onze chauffeur voor deze week schiet ons te hulp, er verdwijnt wat bagage richting dak en meteen sluiten we allen deze vrolijke spontane Gambiaan in ons hart.

Na het inchecken in het Sunset Beach Hotel drinken we gezamenlijk nog een glaasje op het terras en genieten we van de geuren en geluiden van deze mooie Gambiaanse nacht.

We gaan lekker vroeg naar bed en kijken vol verwachting uit naar wat de komende week ons brengen zal.

Zaterdag 25 februari 2011

Vanmorgen even acclimatiseren, het is hier een stuk warmer dan in Nederland en na het ontbijt regelen we 9 bedjes bij het zwembad, we zwemmen in de oceaan, wandelen over het strand en genieten simpelweg van een heerlijke luie zaterdagmorgen.

Na de lunch vertrekken we naar **Bakau**, waar we met een gids een rondleiding maken door het onlangs geopende museum. Er zijn vandaag veel schoolkinderen aanwezig die door middel van een vragenformulier heel wat opsteken van de geschiedenis van hun land. Dit museum is echt de moeite waard als je wat meer wil weten over de geschiedenis van Gambia.

In het museum in Bakau

Krokodillen

Toeristenmarktje Bakau

Natuurlijk nemen we ook een kijkje bij de krokodillenvijver, er zijn veel krokodillen van dichtbij te zien en aan de rand van de vijver krioelt het letterlijk van de baby krokodillen.
 Het toeristenmarktje waar we langskomen geeft ons de gelegenheid wat souvenirs te kopen voor thuis, we weten immers niet of we daar de rest van de week nog wel tijd voor zullen hebben. Er zijn veel handgemaakte artikelen te koop zoals sieraden, batik, houtsnijwerk en muziekinstrumenten, kortom voor elk wat wils.

Een bijzondere avond

Vanavond eten we thuis bij Marloes (onze lokale projectmanager) en haar man Samba, we krijgen een heerlijke maaltijd aangeboden in de tuin en later op de avond vraagt Els naar ieders passie en inspiratiebron. Dit zorgt voor hele mooie openbaringen en fijne gesprekken. Er heerst meteen een prima sfeer in de groep en we worden een "homogeen geheel". De toon voor rest van de week is gezet .

Zondag 27 februari 2011

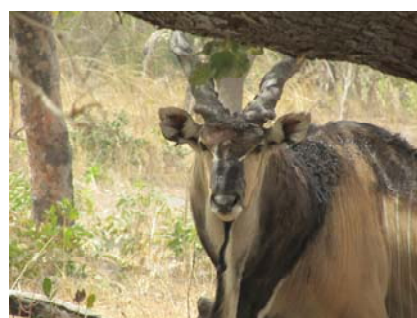
Al vroeg in de ochtend vertrekken we naar de hoofdstad Banjul, we maken vandaag een excursie naar Senegal om het Fathala Natuurreservaat te bezoeken.(www.reserve-fathala.populus.ch) Dit reservaat ligt zo'n 40 km. van Banjul.

In Banjul nemen we de ferry naar het op de noordoever gelegen Barra.
 Marloes vertelde ons gisteravond dat we de kaartjes voor de ferry kunnen kopen bij de veerboot bij een piepklein luikje meteen rechts naast de slagboom. Het was even goed opletten, zo klein is het luikje. De overtocht met de ferry is werkelijk een ervaring op zich en we genieten enorm van de overtocht en de bonte mensenmassa om ons heen.

Aan de overkant aangekomen regelen we meteen de kaartjes voor de terugvaart, we maken een toiletstop en kopen verrukkelijke bananen en sinaasappels en al snel zijn we bij de grens naar Senegal waar onze paspoorten worden afgestempeld.

In Fathala Natuurreservaat

Na circa 30 minuten rijden komen we aan bij "La Reserve de Fathala" en maken we in een open 4x4 samen met een gids een ruim 2 uur durende tocht door het park. In Fathala Park krijgen we een goede indruk van hoe het West-Afrikaanse savannelandschap er vroeger uitzag.

We hebben vandaag bijzonder veel geluk en zien giraffes, neushoorns, zebra's, struisvogels, elanden, wel 5 verschillende soorten apen, wilde zwijnen, impala's en buffels van heel dichtbij voorbijkomen.

Er is zoveel te zien en we genieten allen zeer, het is dan ook al laat in de middag als we richting Barra vertrekken voor de ferry terug naar Banjul.

Het is geweldig druk en met moeite bemachtigen we een plaatsje op de overvolle ferry.

Vandaag precies 3 weken geleden waren we erbij aanwezig toen het konvooi van Go for Afrika met auto's, motoren, onze ambulance en zelfs een brandweerauto vertrok voor een drie weken durende reis van Bakel naar Banjul. Tot onze grote vreugde en verbazing staan er op de ferry een flink aantal auto's van Go for Afrika, het is een warm weerzien, onze ambulance is er nog niet, maar die zullen we morgen zeker zien in Tanji.

We kopen op de markt snel nog wat Kola noten die we traditie getrouw morgen aan de Alkali van Tanji zullen overhandigen.

Ngala Lodge

Folklore bij Ngala Lodge

We zijn pas laat terug en eten samen met Marloes en Samba in Ngala Lodge waar we jammer genoeg de spectaculaire zonsondergang net missen maar wel genieten van het heerlijke eten en een Gambiaanse muziek- en dansgroep.

Maandag 28 februari 2011

Vandaag is het dan eindelijk zover en om 9 uur staat Amadou ons al op te wachten voor ons bezoek aan Tanji, waar we de komende 4 dagen zullen doorbrengen.

Vandaag staat in het teken van kennismaken met Tanji en de lokale partners. Antonyke en Els komen al sinds 2000 in Gambia, maar voor alle anderen in de groep is dit de eerste keer.

Het is geweldig leuk om het land, het project en de mensen nu door hun ogen te zien.

Het is erg warm en we maken een tussenstop om water in te slaan.

We genieten van de tocht langs de kust en voordat we het weten rijden we al langs het plaatsnaambordje van Tanji.

Een hartverwarmend weerzien

Het weerzien is ontroerend en al snel zit de hele groep dicht opeen gepakt in het kleine kantoortje van onze headmistress. Behalve onze groep van negen personen zijn aanwezig onze headmistress Mrs. Fatoumatta J. Jarju, de deputy headmaster Mr. Momodou J. Gibba, de chairman van det SMC Mr. Bakary M. Saidy en de chairman van de VDC Mr. Alimameh Jammeh. Nadat we iedereen aan elkaar hebben voorgesteld worden we allerhartelijkst toegesproken door Mrs. Jarju die in een pracht toespraak haar dankbaarheid uit voor onze komst.

Klaslokalen

Centrale speelplein

De keuken

Daarna is het de hoogste tijd voor een rondleiding over het gehele schoolterrein, we inspecteren alle gebouwen, de ziekenboeg, de toiletten, de plek waar de boomgaard komt, de plek waar de Mothers Club Garden gaat komen, de schoolfarm waar de couscous net is geoogst, het voetbalterrein, de schooltuin, de keuken en eetzaal en tenslotte het ronddeel waarin de docenten vergaderen. Tijdens de rondleiding geven we natuurlijk meteen uitleg over ons project.

Iedereen is onder de indruk van het enorme schoolterrein en van alles wat er al is gedaan, maar het is ook meteen duidelijk dat er nog veel moet gebeuren.

Na de lunch in Kairo Garden, gaan we op zoek naar Jan en Alhagie van Go for Afrika om het uitruimen van de container, waar we morgenvroeg mee beginnen, met elkaar af te stemmen. Jan en Alhagie zijn er niet, maar er zijn wel een aantal vrijwilligers die al volledig op de hoogte zijn van het plan van aanpak, dat komt morgen dus prima voor elkaar.

Bij de Alkali en Council of Eldest

De hoogste tijd voor een bezoek aan de Alkali, en zijn raadgevers. Jan overhandigt namens ons gezelschap de Kola noten en we maken daarmee duidelijk een goede beurt, alweer kennismaken met de hele groep en na een aantal warme toespraken over en weer regelt de Alkali spontaan nog extra hulp voor het uitruimen van de container en biedt hij aan morgenvroeg aanwezig te zijn bij het openen van de container.

Voor morgenavond hebben we een diner geregeld in het Community Centre en de Alkali neemt de uitnodiging daarbij aanwezig te zijn van harte aan.

Bespreking met Rotary Banjul

Het is een drukke dag vandaag want we moeten meteen door naar de Rotary Club Banjul, onze partner in het project. De Club President Mr. Safiyoung Manneh heet ons van harte welkom en stelt ons aan de leden van zijn commissie voor. Nadat wij ook iedereen geïntroduceerd hebben, volgt aan de hand van een grote plattegrond aan de wand een uitvoerige uitleg over het project. Het is duidelijk dat we in RC Banjul een goede partner voor dit project hebben gevonden, want zowel de Club President als ook de commissie brengen waardevolle suggesties in die bijdragen tot een succesvolle uitvoering van het project.

De rest van de week verblijven in het Kombo Beach Hotel en het is al laat als we daar aankomen, een snelle hap en meteen door naar bed, morgen immers gaan we aan de slag met de container. We hebben er allemaal zin in.

Dinsdag 1 maart 2011

Hulpgoederen verkrijgen, opslag, tellen, demonteren, wegen, inpakken, naar de vertrekhaven

Het afgelopen jaar zijn we druk bezig geweest met het verzamelen van hulpgoederen, voornamelijk schoolmeubilair, maar ook verf, tegels en allerlei schoolmaterialen. Normaal gesproken laten we met het oog op het creëren van werkgelegenheid, de schoolmeubelen in Gambia maken, maar omdat er in Gambia sprake is van ernstige ontbossing en de meubels ook niet van bijzonder goede kwaliteit zijn, waardoor een groot deel van het oude schoolmeubilair nu al aan vervanging toe is, hebben we dit keer besloten een container te vullen met hulpgoederen.

In samenwerking met de stichting Go For Afrika, die een loods en vrijwilligers beschikbaar stelde in ruil voor de overgebleven ruimte tussen onze stoel- en tafelpoten voor haar computers en klein materiaal, is door een groep vrijwilligers in 20 dagen een 40ft container gevuld. De container die tot de nok toe gevuld is met schoolmeubilair, computers, verf, tegels, kinderkleding, medische apparatuur, sportmaterialen, speelgoed, furnituren en technisch leermateriaal weegt uiteindelijk bijna 27.000 kilo en staat inmiddels al op plaats van bestemming op ons te wachten.

We vertrekken vroeg en staan om 8 uur bij de container om de laatste voorbereidingen voor het uitpakproces te treffen; het met lint afzetten van het uitpakterrein en het inrichten van verzamelplekken voor de diverse artikelen. Tot onze verrassing zijn Marloes en Samba er ook, Samba heeft speciaal een vrije dag genomen om ons te komen helpen. Geweldig!

De Alkali kan uiteindelijk toch niet aanwezig zijn en om 8.45 openen we zelf de container. In rap tempo komen de hulpgoederen uit de container. Samen met de vrijwilligers van Go for Africa worden de hulpgoederen naar de verzamelplekken gebracht. Het is een enorme puzzel, vooral ook omdat de artikelen voor twee verschillende stichtingen zijn bestemd. De zware hulpgoederen, die voor de school bestemd zijn, worden direct op de laadwagen van Cocky, een van de Go for Africa deelnemers, geplaatst en Cocky rijdt onophoudelijk heen en weer tussen de container en de school. Een fantastische hulp! Alle andere hulpgoederen kunnen naar de school gedragen worden. De ene schoolklas na de andere komt onder begeleiding van de leerkrachten hulpgoederen ophalen.

Wat een vrolijke chaos, echt iedereen wil helpen en we genieten vooral van de leerlingen die ijverig en vrolijk, zingend en dansend samen met de leerkrachten helpen om alles op de plaats van bestemming te krijgen. We komen ogen en oren tekort want voordat je het weet worden de spullen op een andere plek gezet dan de bedoeling is. Maar het is een geweldig gezicht om zo'n hele klas zingend en dansend met op elk kinderhoofdje een stoel of tafel voorbij te zien komen.

Dankzij alle hulp van de vrijwilligers van Go for Africa, de leerlingen en leraren van de school en leden van de Village Development Committee is de container binnen 3 uur leeg en zijn alle hulpgoederen voor de school op het terrein van de school.

Voor alle helpers wordt er door een aantal moeders op de school een heerlijke maaltijd gekookt. Omdat zij al klaar zijn met eten als wij komen, gaan wij met elkaar een broodje eten in Kairo Garden.

Om zoveel mogelijk schoolmeubilair in de container te krijgen is bijna alles gedemonteerd. De school heeft 2 klaslokalen leeg geruimd. Chris komt meteen in actie en richt onmiddellijk de 2 lokalen in als werkplaats. In een mum van tijd weet hij de enorme puzzel te ontrafelen welke tafelbladen bij welke tafelpoten horen en gaat met de hulp van een lokale timmerman en enkele ouders meteen aan het monteren. Aan het eind van de dag staan al 125 tafels gemonteerd op het enorme schoolplein te wachten op hun bestemming.

Stapels tegels en grote potten verf staan inmiddels in de opslagruimte van de school te midden van allerlei schoolmaterialen. De komende 2 dagen zal alles opnieuw geteld worden en gecontroleerd worden met de goederen op de container paklijst.

Feestelijk onthaal

Alkali en zoon

Ereburgers van Tanji

Moe maar uiterst voldaan arriveren we 's avonds in het Community Centre, waar we worden opgewacht door een dansgroep en we kunnen de verleiding niet weerstaan om even met de dames mee te dansen.

Samen met de Alkali en Council of Elders, de chairman en enkele leden van de VDC (Village Development Committee) , de chairman en enkele leden van het SMC (School Management Committee) , onze deputy headmaster, enkele senior docenten en natuurlijk Marloes en Samba genieten we van een heerlijke Gambiaanse maaltijd .

Natuurlijk zijn er weer de nodige toespraken met veel mooie woorden over en weer, maar we zijn allemaal even stil als we door de Alkali voor het leven worden benoemd tot Ereburgers van Tanji.

Woensdag 2 maart 2011

Vandaag gaan we gewoon verder waar we gisteren gebleven zijn en wordt er vooral door de mannen hard gewerkt om alle gedemonteerde meubeltjes weer in elkaar te zetten. De door Lidl geschonken accu-boormachines komen goed van pas.

Veel tafels en stoelen monteren!

Verf & Tegels in opslagruimte

Judith, onze fotografe maakt de hele dag prachtige foto's, en de dames van de groep tellen, ordenen en inventariseren alle artikelen . Antonyke en Els zijn voornamelijk bezig met het uit- en inruimen van de klaslokalen, met de hulp van de leerlingen gaat dit sneller dan we dachten. Tussendoor komt André van Klaarenberg van Flevotrading langs om zijn aandeel in het project – de aanleg van de infrastructuur voor schoon drinkwater- te bespreken.

In de middag heeft een delegatie van de Rotary Club 's- Gravenhage- Kijkduin een 2e bespreking met Rotary Club Banjul en worden de puntjes op de i m.b.t. de samenwerking gezet .

Aan het eind van de dag snellen we bezweet naar het hotel om ons op te frissen, eten we in Paradiso en zijn maar net op tijd in het Kairaba Beach Hotel voor de wekelijkse bijeenkomst van de Rotary Club Banjul. We maken kennis met meerdere clubleden en opnieuw blijkt dat ons project in goede handen is. Tot onze grote vreugde ontmoeten wij ook kandidaat- Rotarian Mr. Max Jallow, die in zijn functie van Executive Secretary National Sport Council zeer waardevol zal zijn voor het uitwerken van ons volgende projectplan, het 2^e inkomsten genererende project de Football Academy.

Voldaan na een dag noeste arbeid en waardevolle ontmoetingen gaan we terug naar ons hotel.

Donderdag 3 maart 2011

We zijn alweer vroeg in Tanji, want we willen vanmorgen de rest van de schoolmeubelen afmonteren en er zal dus nog flink moeten worden geschroefd.

Stella en Judith gaan in de opslag van Go for Africa op zoek naar ontbrekende spullen, Lies staat een uurtje voor de klas en vertelt over Nederland en we gaan snel aan de slag om voor alle klassen een tas met pennen, potloden en ballonnen te vullen.

Potloden en pennen voor alle kinderen

We willen deze week, waarin we allemaal zo hard hebben gewerkt gezellig afsluiten met de leerlingen (inmiddels 1287) aan het eind van de ochtend gaan we eerst alle klassen langs om potloden, pennen en ballonnen uit te delen, we nemen elk een aantal klassen voor onze rekening en het uitdelen is een waar feest, de kinderen zijn oprecht blij met de presentjes en doen ons zingend uitgeleide.

Gambia- Nederland

Met de sportleraar hebben we afgesproken om in de middagpauze een sport- en spel uur te organiseren, eindelijk mogen de meegebrachte voetballen uit de doos en wordt er door de mannen uit onze groep, de leraren en de leerlingen een uurtje lekker gevoetbald, met de meisjes spelen we een soort handbalspel. En natuurlijk wordt er uitgebreid samen gedanst. Wat een enthousiasme en wat hebben we samen veel plezier.

Buiten feest met de kinderen

Hele groep met African dresses

En dan is het tijd geworden om afscheid te nemen, weer zitten we allemaal in de kamer van onze headmistress, ze bedankt ons met prachtige woorden en een mooi Gambiaans gezegde: Een bloem staat symbool voor de vergankelijkheid van dingen, maar de geur van de bloem staat voor de eeuwigheid van de herinneringen! We zitten allemaal onze tranen weg te slikken.

Als bijzonder gebaar ligt er voor alle dames een Gambiaans 'gewaad met hoofddoek, een "ceremonial dress", voor ons klaar. We zijn diep ontroerd. Stella is als eerste aan de beurt om het aan te trekken en krijgt een heus applaus omdat het haar zo mooi staat. Razendsnel verkleeden ook de andere dames zich en we zien er allemaal werkelijk prachtig uit. Iedereen zal dit prachtige gewaad als herinnering koesteren en ook thuis in Nederland, bijv. bij presentaties over ons project, aantrekken.

Mrs. Jarju belooft de heren onder ons nog een prachtig hemd, maar die waren helaas niet op tijd klaar.

Voor onze laatste avond hebben we geboekt bij de Captains's Table, een restaurant op loopafstand van het hotel. We hebben ook honorair consul van Nederland José Soppe, Marloes en Samba uitgenodigd. De stemming zit er goed in en dat valt een gast ook op. Willem blijkt een "pummer" te zijn, net zoals José en Antonyke, en momenteel op missie in Gambia. We nodigen hem uit bij ons aan te schuiven. Opnieuw beleven we een gedenkwaardige avond met veel mooie woorden en een buitengewoon ontroerende speech van Samba.

Vrijdag 4 maart 2011

Antonyke jarig

Proost op Antonyke

Gambiavrienden

We vliegen pas vanavond laat, dus we hebben nog de hele dag, lekker luieren op het strand of toch nog even de markt bezoeken? Het kan allemaal en ieder geniet op zijn eigen manier van de laatste uurtjes.

Vandaag is ook Antonyke jarig en zij heeft ons uitgenodigd voor een aangeklede borrel aan het eind van de middag, het is een feestelijke afsluiting van een geweldige week.

Nog maar een week geleden vertrokken we naar Gambia met het doel het project Tanji Lower Basic School te bezoeken en natuurlijk de container uit te laden.

Het moet gezegd, het was een waar feest.

Het uitpakken van de container, het assembleren en distribueren van de meubeltjes en alle andere hulpgoederen leek een enorm karwei, maar met de hulp van zoveel mensen was het een peulenschil. Vanaf het eerste moment tot en met het laatste zijn we een groep die elkaar op elk moment op elk gebied geweldig goed aanvult.

We beleven en delen samen zoveel mooie momenten en een ieder stelt zich ook open voor de ander; het was in één woord geweldig!

Edgar die zich echt de hele middag in het zweet sjuwt om met een groep kinderen een giga stoelenpuzzel te ontwarren, de "verloving" van Lies met Omar, Lies en Nora met in elke hand wel 10 kinderhandjes geklemd, het sjuwen met tafels met Nora, de fijne gesprekken, Jan, die zich de hele week zo ontzettend verheugt op het voetballen en zoo lang moest wachten, maar zich intussen toch heel verdienstelijk maakt en dan natuurlijk Christiaan, onze chad, die binnen een mum van tijd de juiste onderstellen en bovenstellen bij elkaar weet te vinden, een fantastisch jong mens op wie we allemaal gewoonweg verliefd zijn geworden. Judith die overal opduikt met de camera in de aanslag en dan natuurlijk Stella, die de laatste maanden onafgebroken heeft getwitterd en zonder wie we de container absoluut nooit gevuld hadden gekregen.

De hele groep beslist unaniem om de volgende keer weer mee te gaan.

Antonyke en Els blijven nog een weekje langer, we gaan natuurlijk mee naar het vliegveld om onze vrienden uit te zwaaien en als we 's avonds rustig in het hotel zitten kijken we enorm tevreden terug op deze werkelijk fantastische week

Zaterdag 5 maart 2011

Het was een drukke week en vandaag gunnen we ons een rustdag.

Vanavond gaan we nog een keer eten in Ngala Lodge omdat we toch wel erg benieuwd zijn naar die bijzondere zonsondergang. Het is inderdaad werkelijk spectaculair en zittend op een prachtplekje in de tuin kleurt de hemel wondermooi terwijl de zon langzaam ondergaat.

Zondag 6 maart 2011

Vandaag weer aan de slag.

We besteden de hele ochtend aan het maken van een verslag over de afgelopen week, bestuderen het verslag van Stella met de inventarisatie van alle goederen die met de container zijn meegekomen en controleren de inventarisatie met de paklijst van de container. We stellen vast dat er verschillen zijn en nemen ons voor morgen nog een 2^e check te doen. Jan Huizinga, directeur Go For Afrika, is weer terug uit Senegal en komt bij ons langs om een aantal zaken te bespreken.

Voor de lunch hebben we met Patricia afgesproken en we verheugen ons erop haar weer te zien. Patricia woont en werkt al jaren in Gambia en we kennen haar al zolang we hier komen, ze staat ons altijd met raad en daad bij.

De middag vliegt om en we moeten nog rennen om op tijd bij Marloes te zijn, we hebben vanavond nog veel te bespreken over het project en Marloes heeft bovendien verse vis die ze voor ons gaat bakken. Als de elektriciteit uitvalt zet ze een soort mijnwerkerslampje op haar hoofd en gaat rustig door met het bakken van de vis.

Maandag 7 maart 2011

De verf en tegels

Opnieuw een inspectieronde

Onze aannemer Etienne

Vandaag een vol programma. We zijn al om 9 uur bij de school. We beginnen in de opslagruimte en tellen opnieuw de schoolmaterialen, inderdaad is er minder dan op de paklijst staat. We vermoeden dat er nog schoolmaterialen in de opslag van Go for Africa in Nederland staan. Vervolgens sorteren we de verf kleur op kleur en rekenen het aantal m² dat we kunnen schilderen uit. Tot slot tellen we de pakken tegels en rekenen het aantal m² dat we kunnen betegelen uit. We zijn net klaar als Etienne, onze aannemer, langs komt om met ons het hele project nog eens door te nemen. Tijdens een rondgang over het gehele schoolterrein zetten we nog eens alle puntjes op de i, het is tenslotte een gigantisch project.

Ook hebben we vandaag afgesproken met Sally en Malcolm en Barbara en David van de FROGS (Friends of Gambian Schools) Een aantal jaren geleden hebben de FROGS een bijdrage geleverd aan de renovatie van de ziekenboeg en we hebben vandaag met elkaar afgesproken om de ziekenboeg te inspecteren. Het is een plezierige ontmoeting en Sally regelt bijzonder slagvaardig meteen een "welderman" die de deur van de ziekenboeg gaat repareren en ze besluiten meteen de volgende week ook de buitenboeg aan te pakken. Wanneer we voorstellen in de ziekenboeg ook een watervoorziening te regelen zijn ze meteen enthousiast. We bespreken ons hele projectplan en vooral Sally is dolblij met onze plannen voor de boomgaard en de Mothers Club Garden. Zij is zelf een verwoed tuinierster en zegt: als jullie voor de muren zorgen dan

verzorgen wij de beplanting. We spreken af dat ze na het schilderen van de ziekenboeg al meteen begint met het planten van Aloë Vera rondom het gebouw.

Voordat we naar Gambia vertrokken kregen we van Prof. Van Cotthem uit België zo'n 30 kilo zaden mee, een deel van deze zaden neemt Sally onder haar hoede en de rest blijft op school voor de schooltuin. Die zullen we morgen uitdelen.

We lunchen met Petra, initiatiefneemster van Future for Young People en Alhagie, de deputy director Go for Africa en directeur van Future for Young People. Alhagie heeft de inklaring van de container geregeld.

De middag vliegt om terwijl we alle lokalen nog eens nalopen, de meubels tellen en een plan maken om alle lokalen te voorzien van voldoende meubeltjes. We fotograferen nog eens alle lokalen zodat we als we straks weer thuis zijn een goed overzicht hebben van wat er nog gedaan moet worden.

Voor vanavond hebben we afgesproken met Willem Stolwijk, de "Pummer" die we vorige week donderdag al hebben ontmoet. Zijn specialiteit is water en we hebben een bijzonder informatieve en inspirerende avond.

Dinsdag 8 maart 2011

Wereld Vrouwendag vandaag en traditie getrouw heeft onze honorair consul José Soppe een lunch georganiseerd voor alle in Gambia woonachtige en werkende dames. De locatie is ook deze keer weer het gezellige restaurant Bucarabu van Patricia. Maar eerst moet er gewerkt worden.

Bespreking

We beginnen de dag vroeg met een meeting in Tanji. Namens de school zijn Mr. Gibba en de treasurer Mrs. Arrabiatou Jadama, die haar onlangs geboren zoontje heeft meegenomen, aanwezig. Namens de VDC zijn Mr. Alimameh Jammeh en Mr. Lamin (zoon van de Alkali) aanwezig en namens het SCM de chairman Mr. Bakary M. Saidy. Verder hebben wij Petra en Alhagie van Future for Young People uitgenodigd, omdat wij menen dat met name Alhagie in de toekomst een belangrijke rol kan spelen bij de ontwikkeling van de Football Academy.

We hebben een volle agenda en omdat alle projecten gericht zijn op het realiseren van duurzame oplossingen in de strijd tegen armoede is duurzaamheid dan ook het sleutelwoord van deze dag.

Ons doel is om alle exploitatie kosten van de deelprojecten vandaag in kaart te brengen en om te beginnen bespreken we alle kosten van de school te weten de kosten voor de elektriciteit, de leerkrachten, klaslokaalbenodigdheden, lesboeken, lesmaterialen, schooluniformen, schoolmaaltijden, schoolmaterialen voor de leerlingen, computeronderwijs, keukenbenodigdheden, kooksters, ziekenboeg en de gezondheidszorg voor de leerlingen, schooltuin, boomgaard, schoonmaak, conciërge en nachtwacht.

Aan het eind van de ochtend hebben we het kostenplaatje behoorlijk compleet en we spreken af om na de middagpauze de inkomsten op een rijtje te zetten.

Te gast bij de honoraire consul

Hoogste tijd voor de dameslunch, in Bucarabu is het al een drukte van belang en in een vrolijke stemming genieten we van een heerlijke Hollandse lunch en wisselen we onze ervaringen uit met de aanwezige dames. We zamelen onder leiding van Jose weer geld in voor een vrouwenproject en ieder krijgt de gelegenheid een project voor te dragen. Alhoewel we het geld graag hadden willen besteden aan onze Morther's Club Garden zijn we het er unaniem over eens dat de opbrengst van dit jaar gaat naar het vroedvrouwen project van Henriette Sonko.

Bespreking

Na de lunch gaan we meteen weer terug naar Tanji voor de 2^e helft van de meeting. Iedereen is weer aanwezig. Tot onze grote vreugde schuift ook de Cluster Monitor, vergelijkbaar met onze schoolinspecteur, Mr. Sang B. Correa aan. De Cluster Monitor heeft 10 basisscholen en 27 kleuterscholen onder zijn beheer en hij besluit vanmiddag in Tanji te blijven om onze vergadering bij te wonen. We leggen hem in het kort het projectplan uit; fase 1 is de school uitbreiden en alle gebouwen op 0- niveau brengen met als einddoel het inrichten van een School Maintenance Fund, fase 2 is de ontwikkeling van een Mothers Club Garden met als doel inkomsten te genereren voor het School Maintenance Fund en voor de moeders zodat zij haar kinderen naar school kunnen sturen en fase 3 is de ontwikkeling van de Football Academy met als doel inkomsten te genereren voor het School Maintenance Fund, een onderwijsprogramma te bieden voor school drop-outs en werkgelegenheid te creëren.

Mr. Correa is zichtbaar onder de indruk van het gehele projectplan en geeft aan dat hij ons met raad en daad terzijde zal staan. Hij laat er ook geen misverstand over bestaan dat de school een gouvernement school is en het gehele terrein rondom de school derhalve ook eigendom is van de gouvernement waardoor alle inkomsten van de inkomstengenererende projecten ten goede dienen te komen aan het in te richten School Maintenance Fund en niet als inkomsten voor de VDC gezien mogen worden. Hij regelt ook meteen een afspraak voor aanstaande donderdag met de onderminister van onderwijs, zodat we ook daar ons plan kunnen presenteren.

We bespreken we vervolgens de inkomsten van de school te weten de bijdrage van het ministerie, het schoolgeld, bijdrage voor schooluniform, bijdrage voor de schoolmaaltijden en natuurlijk de geschatte inkomsten van de 2 inkomstengenererende projecten te weten de Mothers Club Garden en de Football Academy.

Met alle kosten en inkomsten op een rij beschikken we nu over de actuele gegevens om de concept begroting van de school bij te werken en zijn we nog eens bevestigd in onze overtuiging dat we deze school duurzaam kunnen krijgen, waarbij wij onder duurzaam verstaan het zelf in stand kunnen houden van de infrastructuur en tegelijkertijd bijdragen aan lokale werkgelegenheid en inkomsten voor de lokale bevolking, zodat betaald kan worden voor het onderwijs van de kinderen.

Na de vergadering zijn we nog een aantal uren bezig met het inrichten van de lokalen en we besluiten de resterende schoolmeubels die straks in de nieuwe lokalen komen te staan voorlopig in onze container terug te plaatsen. Twee studenten van Go for Africa zullen ons daar donderdagmorgen mee helpen.

Aan het einde van de middag spreken we de leerkracht die de schooltuin begeleidt. Hij is geweldig blij met alle zaden die we hebben meegenomen.

Kinderen leren tuinieren

De schooltuin

SeedForFood

Het was een drukke maar vruchtbare dag waar we tevreden op terugkijken. We verheugen ons ook enorm op het bezoek aan Bwiam dat voor morgen gepland staat en in het bijzonder op het weerzien met Amul, de Alkali van Bwiam

Woensdag 9 maart 2011

Vandaag bezoeken we Bwiam.

Amadou komt ons al vroeg ophalen en samen met Marloes pikken we onderweg Alimameh op, die als voorzitter van de VDC van Tanji graag eens een kijkje wil nemen in Bwiam.

De weg naar Bwiam is inmiddels een stuk verbeterd waardoor we veel vroeger aankomen dan verwacht, we worden door Amul thuis ontvangen en na de kennismaking maken we gezamenlijk een wandeling door Bwiam. Wat is het een mooi en schoon dorp.

We bezoeken de Community Lodge, de Community Market, die inmiddels klaar is en volop in gebruik en tenslotte het radio station, waar Alimameh bijzonder veel interesse in heeft.

Tijdens ons bezoek aan Gambia in November 2008, brachten we ook een bezoek Bwiam, op uitnodiging van de Alkali Mr. Amul Nyassi met het doel een aantal lopende projecten te bekijken. Behalve de Community Lodge, de Community Market en een prachtig voorbeeld van de werking van een micro krediet, bezoeken we het Sulayman Junkung General Hospital.

We maakten kennis met de Chief Executive Officer mr. Kebba S. Badjie en waren onmiddellijk onder de indruk van deze integere innemende en uiterst intelligente arts. Juist het jaar ervoor was hij cum laude afgestudeerd in Finland en met een glanzende internationale carrière voor zich besloot hij toch terug te keren naar zijn vaderland, waar de president in Bwiam een hospitaal voor hem had klaar staan.

Het hospitaal - zo vertelde hij ons- stond er, echter alleen het gebouw en verder niets, geen water, geen elektriciteit, geen bedden, geen medicijnen, geen verpleegsters, geen doktoren ...gewoon helemaal niets! Na een gevecht met zichzelf dat een hele nacht had geduurd, besloot deze dappere man in zijn vaderland te blijven en ervoor te gaan. Wat hij al had weten te bereiken in het jaar voor ons bezoek was werkelijk indrukwekkend. Behalve elektriciteit, water, zo'n 200 bedden, artsen en verplegend personeel, was er ook al de mogelijkheid voor kleine operaties, een goed uitgeruste "maternity" en de voorbereiding voor een solar systeem om tijdens de operaties verzekerd te zijn van elektriciteit.

Voor onze terugreis naar Banjul konden we meerijden met de " ambulance" van het hospitaal, een aftandse jeep waarin wij ons tijdens de twee en halfuur durende reis geschokt afvroegen hoe een ernstig zieke deze reis kon overleven.

Eenmaal terug in Nederland bedachten we een plan om dit hospitaal aan een ambulance te helpen. De zoektocht begon.

Zomer 2010 vond Gambian Future Fund een bijzonder goede ambulance bij Witte Kruis Zorg in Den Haag, die bereid was deze voor een aantrekkelijke prijs van de hand te doen. Hoewel GFF de financiering voor de ambulance nog niet rond had, besluit GFF vooruitlopend op het vinden van een of meerdere sponsors, de ambulance alvast aan te schaffen. Vervolgens vond GFF de Stichting Go For Africa bereid de ambulance "afrika- klaar" te maken en samen met andere auto's naar Gambia te rijden. Begin maart 2011 kwam de ambulance aan in Gambia.

Bij Mr. Kebba S. Badgie

Ambulance voor het ziekenhuis

Vandaag bezoeken we het hospitaal om ons ervan te overtuigen dat de ambulance nog steeds nodig is en worden door Mr. Kebba Badgie allerhartelijkst ontvangen. Vol trots toont hij ons alle vernieuwingen die sinds ons laatste bezoek zijn verwezenlijkt. En weer zijn we bijzonder onder de indruk, het nieuwe solar systeem is inmiddels volop in gebruik en er is ook een zeer uitgebreide medische bibliotheek ingericht. Op de vraag waar nog de knelpunten zitten komt al snel het antwoord: de ambulance! In de regio waar de ambulance voor wordt ingezet, wonen inmiddels ca. 150.000 mensen. De huidige ambulance, nog steeds dezelfde aftandse jeep, doet nog steeds dienst, maar er zijn door alle problemen met deze auto al diverse patiënten overleden nog voordat ze het hospitaal konden bereiken.

Wij vertellen hem dat we dit keer niet met lege handen uit Nederland zijn gekomen, maar dat we zo onder de indruk van zijn verhaal waren en van wat hij in zo'n korte tijd had weten te bereiken, dat wij na onze terugkeer in Nederland op zoek waren gegaan naar een ambulance, dat wij tot onze grote vreugde een goede ambulance hebben weten te bemachtigen, dat de ambulance zelfs al in Gambia is en GFF de ambulance aan hem wilde toevertrouwen. Mr. Kebba is sprakeloos en zichtbaar aangedaan. We raken allemaal ontroerd en je kan een speld horen vallen.

We bespreken wat er allemaal nog gedaan moet worden voordat de ambulance overhandigd kan worden. Allereerst krijgt de ambulance na de rit van 7.000 km nog een goede onderhoudsbeurt. Tussentijds willen wij een MOU uitwerken. We leggen onze ideeën m.b.t. de MOU voor; GFF doneert de ambulance aan Rotary Club Banjul, zij op haar beurt leent de ambulance aan zijn ziekenhuis uit en zolang de ambulance gebruikt wordt waarvoor zij is bedoeld, de ambulance van het ziekenhuis is. Het technisch onderhoud kan dankzij onze samenwerking met Go for Africa worden onderbracht bij een GTTI zodat in geval van reparaties alleen materiaalkosten hoeven te worden betaald. De overdracht vindt tijdens een officiële bijeenkomst half April in Tanji plaats, waarvoor Amul, hijzelf en de Club President van Rotary Club Banjul worden uitgenodigd. Mr. Kebba vindt dat we goed over alles hebben nagedacht en is van harte bereid de MOU te ondertekenen. We spreken af wij de MOU uitwerken en aan alle betrokken partijen zullen sturen.

Ook al hebben we het geld voor aanschaf, de reparaties en de inrichting van de ambulance eigenlijk nog niet bij elkaar, we zijn ervan overtuigd dat het er zal komen en het is alle moeite meer dan waard !

We lunchen in de Bwiam Lodge en maken kennis met de nieuwe manager, nemen afscheid van Amul en vertrekken weer richting Tanji waar we Marloes en Alimameh afzetten.

Onze dag kan helemaal niet meer stuk als we tijdens de wekelijkse bijeenkomst van de Rotary Club Banjul te horen krijgen dat juist vandaag het bericht is binnengekomen dat ons project is geaccepteerd door Rotary International en de Global Grant is toegekend.

Donderdag 10 maart 2011

Vandaag weer naar Tanji.

De twee studenten van Go for Afrika hebben inmiddels hulpgoederen van Go for Africa uit onze container gehaald, zodat er ruimte is om de schoolmeubels die we later in de gerenoveerde lokalen nodig hebben voorlopig op te slaan. In een mum van tijd hebben we met behulp van een aantal leerlingen alles wat niet direct nodig is in de container staan. Vervolgens bezoeken wij alle klassen om het aantal stoelen en tafels te tellen dat we hebben geleverd en te bepalen wat er nog nodig is.

Eindelijk hebben we tijd om even langs te gaan bij de CCF kleuterschool, eerder deze week brachten we een poppenkast voor ze mee, maar ze hebben geen idee wat ze daar mee kunnen doen. We geven terplekke een voorstelling en de leerkrachten zijn razend enthousiast.

Samen met de headmistress Mrs. Jarju en Alimameh vertrekken we om 12 uur naar het Regional Education Directorate II voor een meeting met de Regional Education Director Mr. Baboucarr A. Suwareh. Weer bespreken we het hele project en Mr. Suwareh is zichtbaar onder de indruk van de omvang van het project. Ook hij laat er geen twijfel over bestaan dat alle inkomsten van de inkomstgenererende activiteiten ten goede moeten komen aan de school. Hij geeft zelfs aan dat het projectplan met de 2 inkomsten genererende projecten een voorbeeld is voor overige scholen. Mr. Suwareh benadrukt dat zijn instelling op alle fronten zal meewerken om realisatie mogelijk te maken, stelt ons voor een MOU uit te werken waarin we alle spelregels vastleggen en geeft aan dat van alle partijen, te weten chairman SMC, deputy headmaster, headmistress, chairman VDC, verwacht dat zij de MOU onderteken, vervolgens zal ook hij ondertekenen.

Met die toezegging zijn we natuurlijk erg verguld en maken direct van de gelegenheid gebruik hem te vertellen dat de school nog ruimte heeft voor 2 extra klaslokalen en tevens nog ruimte heeft om uit te breiden met gebouwen voor grade 7,8 en 9 om hem vervolgens te vragen of, gezien de omvang van de sponsoring via GFF, de regering voor de middelen kan zorgen om deze uitbreiding te bouwen. Hij speelt het spel mee en geeft aan dat de headmistress een aanvraag voor de uitbreiding kan indienen.

Terug in Tanji praten we nog eens met Petra en Alhagie. We nemen met name onze ideeën m.b.t. fase 3 de Football Academy door en spreken af dat wij Max Jallow zullen vragen het voortouw te nemen om het projectplan in samenwerking met Alhagie en Marloes uit te werken.

Schoolbestuur en docenten

Tot slot terug naar de school om afscheid te nemen van Mrs. Jarju en Mr. Gibba. We worden ontvangen in het kantoortje van Mrs. Jarju en tot onze grote verrassing zijn daar ook alle leerkrachten. We bedanken hen allen hartelijk voor de geweldige inzet en leggen hen uit wat de komende maanden allemaal staat te gebeuren. Mrs. Jarju heeft weer prachtige woorden en overhandigt ons voor Edgar, Jan en Chris een prachtig hemd. In een gebed wordt ons een behouden thuiskomst en goede gezondheid voor ons en onze dierbaren gewenst.

Op weg naar ons hotel ontmoeten voor de laatste keer Barbara en David van de FROGS. Gewoon gezellig en stemmen nog even af wie wat gaat doen.

'Voor het avondeten hebben we met Marloes afgesproken. We gaan naar Mannjai Lodge. Onderweg belt Safiyoung Manneh, de Club President van Rotary Club Banjul en vraagt of we nog tijd hebben voor een afspraak. Wij nodigen hem uit bij ons aan te schuiven. Het wordt een genoeglijke en zinvolle avond.

Vrijdag 11 maart 2011

Vandaag vertrekken we alweer naar Nederland, maar we vliegen pas vanavond laat en hebben nog de tijd om rustig alle indrukken te verwerken en even bij te komen.

Marloes is vandaag jarig en heeft een lunch georganiseerd, natuurlijk gaan we haar nog even feliciteren en genieten we in uitstekend gezelschap van onze voorlopig laatste typisch Gambiaanse lunch.

De rest van de dag evalueren we de week en maken we alweer plannen voor onze volgende reis.

Er moet ook als we weer terug zijn in Nederland nog veel gebeuren, maar het is waar :

“If you can dream it, you can make it happen”

Amadou haalt ons op en brengt ons naar het vliegveld, hij heeft een Nederlandse vrouw en moet volgende week het inburgeringexamen doen, onderweg overheoren we hem, hij heeft bijna alle antwoorden goed en we zijn geweldig trots op hem.

Vlucht OR 450 vertrekt om 21.50 en na een prima vlucht landen we om 05.35 op Schiphol.

We zijn weer thuis, moe maar voldaan, na 2 jaar voorbereiding zijn alle puzzelstukjes op de plaats gevallen en ziet het ernaar uit dat ons plan gaat lukken.

“If you can dream it, you can make it happen”